

"De aceea, asemănatu-s-a împărăția cerurilor, omului împărat care a voit să se socotească cu slugile sale. Și, începând să se socotească cu ele, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanți. Dar neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia și copiii și pe toate câte le are, ca să se plătească. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot. Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, iesind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și punând mâna pe el, îl sugruma zicând: Plătește-mi ce ești dator. Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicând: Îngăduiește-mă și îți voi plăti. Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare, până ce va plăti datoria. Iar celelalte slugi, văzând deci cele petrecute, s-au întristat foarte și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplare. Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Si mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor, până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta - fiecare fratelui său - din inimile voastre."

Matei 18, 23-35

"Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri..."

Trebuie să recunoaștem de la bun început, uneori când rostim Tatăl nostru și ajungem la acest fragment, mințim. Când zicem **„și ne iartă nouă greșelile...”** facem implicit o promisiune: „precum Tu, Doamne, ne ierți și noi vom ierta...”

Dumnezeu ne iartă, desigur, pentru că este Atotmilostiv și Atotiertător. Dar noi ne ținem promisiunea? Adeseori se întâmplă, așadar, să rostim mecanic Tatăl nostru, fără să ne dăm seama că, de fapt, **atâta timp cât noi nu iertăm pe cei ce ne-au greșit, nu numai că nu-i drept să fim iertați, dar suntem și mincinoși.**

Așa s-a întâmplat cu datornicul din pilda de astăzi: împăratul (nimeni altul decât Dumnezeu) l-a iertat de acea mare datorie (10.000 de talanți), iar el la rândul-i nu l-a iertat pe cel ce-i datora 100 de dinari. Rugămintea lui stăruitoare în fața Stăpânului ar fi putut să sune așa: „*Iartă-mi, Doamne, marea mea greșală că nu ți-am plătit la timp, mai îngăduiește-mă puțin, că și eu la rândul-mi voi ierta pe cei ce-mi greșesc*”, iar după ce a fost iertat s-a dovedit mincinos și crud...

Ceea ce **este logic și drept: să iertăm și noi celor ce ne greșesc.** De câte ori? De atâtea de câte a zis Mântuitorul: „*De șaptezeci de ori câte șapte*” (Matei, 18, 22), adică de nenumărate ori, așa cum de nenumărate ori ne iartă Dumnezeu. Dumnezeu, după dreptate, nici n-ar trebui să ne ierte, de multe ori. Dar **El, iubire fiind, „uită” de dreptate și se manifestă ca milostiv**, după cum a spus cineva: „*Din 24 de ore Dumnezeu stă numai una pe tronul dreptății, iar celelalte 23 pe tronul milostivirii*”. Așadar, de ce nu luăm exemplu de la El? Altfel va trebui să modificăm, Doamne iartă-ne, rugăciunea Tatăl nostru și să zicem: „*Și nu ne ierta nouă greșelile noastre, căci nici noi nu iertăm greșiților noștri...*”. Veți riposta, poate, unii zicând: eu n-am nimic cu cutare, DAR... Ei bine, dacă există un dar înseamnă că-i bai, cum zice ardeleanul. Și of Doamne, cât e de subtil uneori acest ”dar...”

Iată câteva exemple: *nu-l urăsc, părinte, dar nici nu-l pot iubi...; l-am iertat, părinte, dar nu pot să uit...; l-am iertat, părinte, dar nu vorbesc cu el...* Iar când încercăm să arătăm pericolul, persoana împlicată pare uneori foarte contrariată: *cum, părinte, după ce mi-a făcut cutare și cutare lucru, să mai vorbesc cu el?! Este clar că nu rămâne în picioare explicația cu „nu pot...”*. **De fapt este „nu vreau” toată ziua! Cu alte cuvinte, nu vreau să iert, nu vreau să iubesc...** . Mă simt mai bine așa. Numai așa consider că demnitatea mea este neatinsă! Mare auto amăgire, iubirii noștri! **Unde nu-i iubire sigur sălășluiește ura. Și ura roade sufletul precum rugina fierul!**

Totodată, **cel ce nu iartă este ca un ucigaș pentru aproapele său. O spune Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan:** „...*Cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte. Oricine urăște pe fratele său este ucigaș de oameni și știți că orice ucigaș de oameni nu are viață veșnică...*” (I Ioan, 3, 15).

Ura față de aproapele izvorăște, de fapt, din negrija față de propriile păcate. Căci zice Avva Moise din Patericul Egiptean: „*De nu va avea omul în inima sa cum că este păcătos, Dumnezeu nu-l ascultă pe el. Cel ce-și poartă păcatele sale, nu le vede pe ale apropielui său*”.

Se mai întâmplă ceva, în cazurile de neîmpăcare: **există prejudecata că cel ce iartă este un om slab. Că dacă cedează îi este atinsă demnitatea** etc. etc. Nimic mai fals. Latinii au un proverb: „*Cine iartă învinge întotdeauna* (Perpetuo vincit qui utitur clementia, Balbus, Sententiae)”

Iată, așadar, **dezlegarea: cel ce iartă este un învingător, căci de fapt se învinge (=înfrânge) mai întâi pe el însuși.** În acest sens trebuie și noi să ne cercetăm: **nu cumva nu iertăm pentru că nu ne putem înfrânge orgoliul personal?...**

Să presupunem că pune cineva următoarea chestiune: dar dacă greșește cineva țării, obștii, cum voi proceda? Răspunsul, pe linie creștină, este că vom încerca să-l îndreptăm, să-l câștigăm pentru adevăr, ca să-și recunoască greșeala etc., iar de nu se va îndrepta atunci, în spiritul atitudinii civice cu care suntem datori, ne vom desolidariza de fapta lui, căci obștea trebuie ocrotită. Astfel devenim complici cu el!

Să considerăm, așadar, pilda din Evanghelia de azi încă o mână întinsă de Dumnezeu pentru îndreptarea noastră. **Așa cum El este de-a pururi iertător, să fim și noi gata, în orice clipă, să acordăm iertare din toată inima celor care ne greșesc personal.** Căci numai așa vom putea rosti cu inimă împăcată și curată către Tatăl ceresc: „*Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.*” Amin!

Marți, 14 august – Sf. Prooroc Miheia;

Miercuri, 15 august – Adormirea Maicii Domnului;

Joi, 16 august – Sfinții Martiri Brâncoveni; Sf. Cuvios Iosif de la Văratec;

15 august - Adormirea Maicii Domnului - În perioada timpurie a creștinismului, sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului - pentru preacinstirea acordată Sfintei Fecioare Maria, vârful cel mai înalt al omenirii în întâlnirea cu Hristos - era precedată de o pregătire prealabilă. În acest scop, cu 40 zile înaintea sărbătorii, creștinii din împrejurimile Ierusalimului se retrăgeau pentru contemplare în corturi amenajate pe valea Cedronului. Sigur, Biserica a înlocuit aceste retrageri anahoretice cu postul de două săptămâni, însoțit de meditație, rugăciune, înfrânare, milostenie ș.a.

În plus, slujba praznicului a fost îmbogățită cu Prohodul Maicii Domnului, cântare care a fost alcătuită de Manuel din Corint la începutul secolului al XVI-lea, după modelul Prohodului Mântuitorului. Manuel din Corint a fost profesor la Școala Patriarhală din Constantinopol, mare orator al Patriarhiei Ecumenice și prieten al domnitorului Neagoe Basarab. La noi, slujba prohodului a fost tradusă din slavonă, pe la anul 1820, de Ion Pralea.

Cât privește **rânduiala Prohodului Maicii Domnului**, ea este aceeași ca la Prohodul Mântuitorului, numai că se înconjoară biserica cu un Epitaf ce poartă pe el icoana Adormirii Maicii Domnului.

În icoana Adormirii, Maica Domnului este așezată pe un pat solemn împodobit, îmbrăcată într-o mantie, a cărei culoare oscilează între cafeniu, purpuriu, albastru indigo sau verde închis, cu o mână la piept și cealaltă întinsă. Patul și trupul formează o linie orizontală, semn al absenței vieții. Apostolii, veniți pe norii cerului, stau în jurul sicriului. Între ei se disting Petru, Pavel și Ioan, aplecat cu tandrețe filială spre trupul adormit. Mai sunt prezenți: Iacov, ruda Domnului, Timotei, Ierotei și Dionisie Areopagitul, Maria Magdalena, Maria lui Cleopa, Salomeea și, împreună cu ei, toți locuitorii Ierusalimului. Lângă pat apare și evreul profanator Iefonias, surprins într-un gest de pocăință. Deasupra patului, Hristos, în slavă, înveșmântat în lumină, privește trupul Maicii Sale. El este Domnul vieții și Biruitorul morții. În mâna stângă ține sufletul Maicii Domnului metamorfozat într-un copil îmbrăcat în alb și cu aureolă. Mulțimea de îngeri ce formează marginea exterioară a nimbului lui Hristos sugerează cinstea adusă celei ce este mai presus decât toate puterile îngerești.

După **Sinodul al III-lea Ecumenic de la Efes (431)**, care a avut în atenție unirea celor două firi ale Mântuitorului și a stabilit că Fecioara Maria este "Născătoare de Dumnezeu", s-a dezvoltat **dogma mutării ei cu trupul la cer**, argumentată fie pe maternitatea divină, fie pe sfințenia vieții, fie pe analogia cu viața lui Hristos, a Cărui proslăvire își află prelungirea în cea a Maicii Sale. Numai că această minune nu o are beneficiară doar pe Fecioara Maria, ci ea vizează întreaga omenire, căci ea devine mijlocitoare și instrumentul iubirii dumnezeiești. Maternitatea ei spirituală este enunțată public la picioarele Crucii de Fiul răstignit, Care o încredințează ucenicului iubit și, prin el, Bisericii. PS Calinic Botoșăneanul

Joi, 16 august – Sf. Martiri Brâncoveni - Pentru că a refuzat să se lepede de credința creștină, pe 15 august 1714, chiar în ziua când împlinea 60 de ani, domnitorul român a fost decapitat. Același pedeapsă au suferit-o și cei patru fii ai săi, împreună cu sfetnicul Ianache.

Trupurile lor au fost aruncate în Bosfor. Au fost scoase de câțiva creștini și îngropate în mare taină într-o mănăstire din Halki, chiar lângă Țarigrad. În vara anului 1720, Doamna Maria (Marica) a adus pe ascuns rămășițele domnitorului și le-a îngropat în Biserica Sf. Gheorghe Nou din București. A așezat peste mormânt o piatră împodobită doar cu pajura țării, fără nici o pisanie, iar deasupra a pus o candelă de argint. Pornind între altele, și de la inscripția de pe această candelă (din 12 iunie 1720), **Virgil Drăghiceanu a făcut în 1914** senzaționala descoperire a mormântului voievodal ("cea mai mare răsplată pentru modesta mea activitate de o viață", îi scria el savantului Dimitrie Onciul). În jurul autenticității și paternității descoperirii s-au iscat pe atunci multe polemici și chiar procese, în care de partea lui Virgil Drăghiceanu a fost încă de la început, printre mulți alții, și marele Nicolae Iorga. www.crestinortodox.ro

19 august - Duminica migrantilor români - Prima duminică dedicată migrantilor români a fost prăznuită în anul 2009, în urma hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, din ședința de lucru din 25-26 februarie 2009.

În această duminică se are în vedere, pe lângă mângâierea celor rămăși acasă, întărirea conștiinței de români drept-credincioși a celor plecați în străinătate. Mărturia creștinească și românească a celor care lucrează sau studiază în străinătate este deosebit de importantă pentru propovăduirea Evangheliei lui Hristos și a imaginii pe care țara noastră o are în ochii lumii.

Rostul principal al acestei duminici speciale, pe lângă acela de a identifica nevoile reale ale comunităților românești din diaspora, este acela de a spori dragostea creștină și conlucrarea frățească. Se are în vedere că munca sau studiul în țări îndepărtate să nu devină îndepărtare sau înstrăinare spirituală între românii din aceeași familie și din același neam. <http://basilica.ro>

Programul săptămânii 12 august 2018 – 19 august 2018

Duminică	12 august	7.30 - 11	- Sf.Liturghie (Datornicul nemilostiv) - Pr.Dragoș
Duminică	12 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	13 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Marți	14 august	17 - 19	- Vecernia Adormirii Maicii Domnului și Prohodul
Miercuri	15 august	7.30 - 11	- Sf.Liturghie (Adormirea Maicii Domnului) - Pr.Dragoș
Joi	16 august	9 - 10	- Acatistul Sf.Martiri Brâncoveni
Vineri	17 august	9 - 11	- Taina Sf.Maslu
Vineri	17 august	17 - 18	- Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	18 august	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	18 august	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 12-a după Rusalii - Pr.Ticu
Duminică	19 august	7.30 - 11	- Sf.Liturghie (Tânărul bogat) - Pr.Ticu
Duminică	19 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu